

Fénix - Nezmaři

1. Vlak smutně zahoukal, čas do klusu se dává,
Ami7 D D7
osud se rozběhnul a já to nevěděl,
G D C G
marně jsem v okně čekal na volání "sláva!",
Ami7 D9 D7
v nádražním bufetu pak jsem sám poseděl.

R: Posílám ti pozdrav z dálky bláznivý
C Hmi Ami7 D7
a můj stín o tebe zakopává,
G D Emi A7
jsem tu sám, nad hlavou mraky šedivý,
C D7 G
a bůhví, jestli se vrátím k vám.

2. Mládí se zdá jak sluncem prozářený ráno,
sem-tam bouřka, ale to už k věci náleží,
a nikdo neví, že je v předpovědi psáno,
že se i před večerem někdy sešeří.

R:
3. Já přesto věřím, co v moudrých knihách bývá,
i to, že naděje naposled umírá,
a že se ten, kdo v duši spáleniště mívá,
ze svého popela jak Fénix posbírám.

R: